

Ідеї для ігор, у які можна грати в укритті

Нам важливо пам'ятати, що аудіальний канал сприйняття під час гулу сирен особливо навантажений – треба його “зайняти”. А під час стресу ігри дітей можуть стати “регресивними” – старші можуть знову грати в ігри малюків.

Співати гуртом.

Кричати кричалки проти утіпутіна та російської армії.

Слухати в навушниках аудіоказки та музику.

Узяти із собою гітару, влаштувати для всіх концерт.

ТІЛО

Пластилін (зараз ліпити може бути ефективніше, ніж малювати). Сьогодні донька ліпила утіпутіну, танк, війська.

За можливості взяти із собою подушки, щоби зробити будиночок.

Нитки, щоби довкола себе “прокреслити” коло безпеки.

Орігамі.

Кінетичний пісок.

Робити **мотанки** з хусточок та роздавати дітям в укритті.

Вчитися **жонглювати**.

Чарівні дотики – уявити, що тіло – музичний інструмент. Кожна частина тіла видає свій звук. Торкатися долонькою, а дитина співає, мукає, кукурікує та інше.

Я – тварина. Показати жестом, позою, звуками тварину. Другий партнер із гри відгадує. (Образ тварини завжди “про життєвість”.)

Видувати **мильні бульбашки**.

Докричатися до Місяця. Уявити, що треба крикнути послання космонавтам чи інопланетянам. Можна кричати з різних кутів кімнати одне одному, можна спрямовувати звук далеко-далеко.

Вдихнути хмару. Уявити, що вдихнули хмару й видихнути її зі звуком, можна з грозою і блискавкою (тупаючи ногами).

Погода. Можна йти, можна стукати подушечками пальців (краще нігтями): спочатку сонечко й легкий вітер (йдемо – стукаємо повільно, м’яко й тихо), потім вітер міцнішає, починається дощ (йдемо швидше й тупотимо). Дощ посилюється – тупотимо сильніше, злива – стрибаємо, гроза-ураган – стрибаємо, дуємо і кричимо; вітер заспокоюється, дощ вщухає – поступово йдемо тихіше й повільніше. Закінчуємо “хорошою погодою”.

Клац-клац. Клацати зубами, ніби від холоду, потім показувати зуби, як мавпочки, шкіритися й гарчати, як тигри. Після цього перетворитися на людей.

Лети! Дмухати одне на одного, як на перо. Дозволити собі подути на батька чи мати, щоби “здути” його / її з місця.

Товкалки. “Відштовхнути повітряною хвилею” батька чи мати (партнера з гри), зробивши жест руками. Батько чи мати “відлітає” від дитини.

Подушковий бій.

Борці сумо. Засунути подушку під футболку і штовхатися, подушка пом’якшуватиме удар.

Рвати папір, а потім зібрати з уривків колаж.

Шкрябалки та дряпалки. Нігтями “прошкрябати” малюнок у тісті, у фользі, у крупі. У пакет, що закривається, залити фарбу, дитина подушечками пальців і нігтями продряпує візерунки.

Боулінг. Збивати будь-які предмети (дозволити порушити порядок).

Злий бобер. Придумати злу тварину й поводитися так, як, нам здається, вона може поводитися. Потім перетворитися на добру тварину. Потім – на людину.

Випустити пазурі. Показати, як тигрєня шипить і показує пазурі, коли хоче захиститися. Потім перетворитися на людину.

У ціль. Зім’яти в руках папір і, як м’ячиком, потрапити в ціль.

Кричати в “мішок для крику”. Або в склянку.

Бодалки “так-ні”. Бодитися руками чи головою, говорячи за порядком “так” чи “ні”.

НАСТІЛЬНІ ІГРИ

Шахи – шашки.

Причому шашки збивати щиглями (нам потрібні “агресивні дії”).

Будь-які настілки.

Карти.

Чим простіша (тупіша) гра, тим краще

Розставляти доміношки та влаштовувати “ланцюгову реакцію”

МАЛЮВАТИ

Мандали, будиночки, веселки

Мрію

Найбезпечніше, захищене місце

Те, що хочеться робити одразу після війни

Розмальовки

Ангелів

ІГРИ ЗІ СЛОВАМИ

Мене діти в укритті навчили гри “Запитання”: один гравець ставить запитання – другий має відповісти на нього теє запитанням – гра йде доти, доки хтось скаже речення без запитання.

(Наприклад: Ти їв сьогодні? – А чому ти цікавишся? – Хіба це секретне запитання? Тощо.)

Чотири слова (дітям від 8 років можна запропонувати і 5–6 слів). Обираємо 4 абсолютно не пов’язані між собою слова. Використовуючи їх, кожен складає невелику розповідь.

Багато слів. Обираємо велике слово. З його букв кожен на своєму аркуші складає та записує багато маленьких. (Діти можуть спочатку бути в команді з дорослими, а потім вони швидко стають самостійними гравцями.)

Малювання словом. Обираємо “складне” для дитини слово, яке важко писати або вимовляти. Вигадуємо, що саме малюватимемо. Наприклад, намалювати фігурку кота, використовуючи лише загадане слово (пишемо його багато разів у різних площинах)

Навпаки. Говорити слова навпаки, не записуючи їх. (Наприклад: чайник – кинйач, стіна – анітс...)

Написати в різнобій на аркуші **літери**, з’єднувати літери лініями в слова.

Покажи слово. Один гравець загадує слово й показує його пантомімою.

Я загадав. Розповісти про загадане слово, не називаючи його (наприклад: “Я загадав – білий, холодний, скрипить під ногами, тане...”)

У моєму дитинстві ця гра називалася “**Індукція – дедукція**”. Гравець загадує предмет. Інші мають його вгадати, ставлячи запитання, на які він може відповісти тільки “так” або “ні” (з дитиною ми починали із загадування тварин та частин тіла).

Остання літера. Кожен гравець каже слово, яке починається на останню літеру попереднього слова.

Рима. Називаємо чотири (або два) випадкових слова, на які шукаємо риму або з якими вигадуємо чотиривірші.

Літера. Називаємо слова лише на задану букву. (Варіант для дорослих: предмети на загадану літеру, які можна покласти в трилітрову банку.)

Шукаємо подібне. Називаємо два випадкові слова – чим вони можуть бути об'єднані?

Чарівна мова. Для дітей, які навчаються розбивати слова на склади. Розмовляємо, перед кожним складом додаючи зайвий склад (жи, ма, хрю...).

Нісенітниця. Говоримо початок речення, до якого потрібно вигадати абсолютно “нісенітне”, нереальне продовження.

Казка. Складаємо казку – кожен каже по реченню.

Асоціації. Один гравець називає слово, наступний – свою асоціацію на це слово (дітям можемо пояснити: перше, що спадає на думку, коли чуєш слово).

Це слово вміє... Описуємо слово його “вміннями”.

Картина. Називаємо слово, за порядком розповідаємо, яку “об’ємну” картину ми бачимо, коли вимовляємо це слово (наприклад, для одного гравця слово “чай” означає: сім’я сидить за столом і розмовляє, для іншого – чайну плантацію та збирачів чаю, для третього – стіл, накритий скатертиною, грає музика, для четвертого – людина сама стоїть біля вікна, насолоджуючись самотністю та чаєм.

Антоніми. Називаємо слова й шукаємо до них антоніми.

Слово, якого не існує. Вигадуємо слова, яких немає, і що вони могли б означати мовою інопланетян.

Тарабарська мова. Говоримо одне з одним тарабарською мовою, намагаючись за інтонацією вгадати, про що кожен говорить.